

Η Ευτέρπη και το μπλε ψαράκι

Ένα παραμύθι φτιαγμένο από τους μαθητές του Ε1 του 14^{ου} δημοτικού σχολείου Κερατσινίου.

Η Ευτέρπη

Μια φορά κι έναν καιρό, στους δρόμους μιας μικρής πόλης, ζούσε μια χαριτωμένη γατούλα. Καθημερινά τριγυρνούσε στους αφιλόξενους δρόμους της πόλης για να βρει φαγητό και νερό. Ένα χειμωνιάτικο πρωί τα βήματα της την οδήγησαν έξω από ένα δημοτικό σχολείο. Εκεί βρήκε φιλοξενία από μαθητές, δασκάλους και την κυρία του κυλικείου.

Η γατούλα λοιπόν πίστεψε ότι βρήκε το σπίτι της, καθημερινά είχε φαγητό, νεράκι και χάδια απ όλους! Οι μέρες περνούσαν ευχάριστα, η γατούλα μας, που πλέον είχε και όνομα...Ευτέρπη...γουργούριζε και liaζόταν στην αυλή του δημοτικού...Ήταν στην πόρτα και υποδεχόταν μαθητές και προσωπικό...είχε γίνει η καλύτερη μαθήτριά!!!

Ένα ανοιξιάτικο πρωί Δευτέρας η Ευτέρπη έφερε στο σχολείο ένα άσπρο μικροσκοπικό γατάκι...μισοπεθαμένο...η ίδια ήταν ταλαιπωρημένη και νωχελική...όλοι πάγωσαν κι ας ήταν μια ηλιόλουστη μέρα...το μικρούλη δεν θήλαζε...η μαμά Ευτέρπη δεν ήταν καλά...το γατάκι δεν τα κατάφερε...η Ευτέρπη έδειχνε άρρωστη και ανήμπορη...

Η αδεσποτούλα ήταν έγκυος, κάπου γέννησε και έφερε το γατάκι στο σπίτι της όταν κατάλαβε ότι κάτι δεν πάει καλά...μήπως σώσουν οι άνθρωποι το παιδάκι της αλλά και την ίδια...Τελικά η Ευτέρπη μεταφέρθηκε στον κτηνίατρο...εκεί ο γιατρός είδε ότι στην κοιλίτσα της γατούλας υπήρχαν νεκρά μωράκια...έγινε χειρουργείο, στερρώθηκε και μια δασκάλα την πήρε σπίτι για να αναρρώσει και να μην κινδυνεύει από άλλες γατούλες...

Οι μέρες κυλούσαν η Ευτέρπη έγινε καλά...η δασκάλα και η οικογένεια της την φρόντιζαν...όμως εκείνη αναπολούσε τις μέρες του σχολείου...έτσι αποφάσισε να το σκάσει απ το διαμέρισμα...έριξε ένα σάλτο και έφυγε προς την "ελευθερία"...μάταια την έψαχνε η δασκάλα...άδικα την φώναζε αργά το βράδυ κρατώντας στα χέρια το αγαπημένο της πατεδάκι...η Ευτέρπη χάθηκε!!!

Δύο μέρες αργότερα, πρωινό Παρασκευής...η Ευτέρπη περίμενε στην πόρτα του σχολείου να υποδεχτεί τους αγαπημένους συμμαθητές της...είχε επιστρέψει στην αγαπημένη της αυλή...στο κυλικείο...και στους φίλους της...

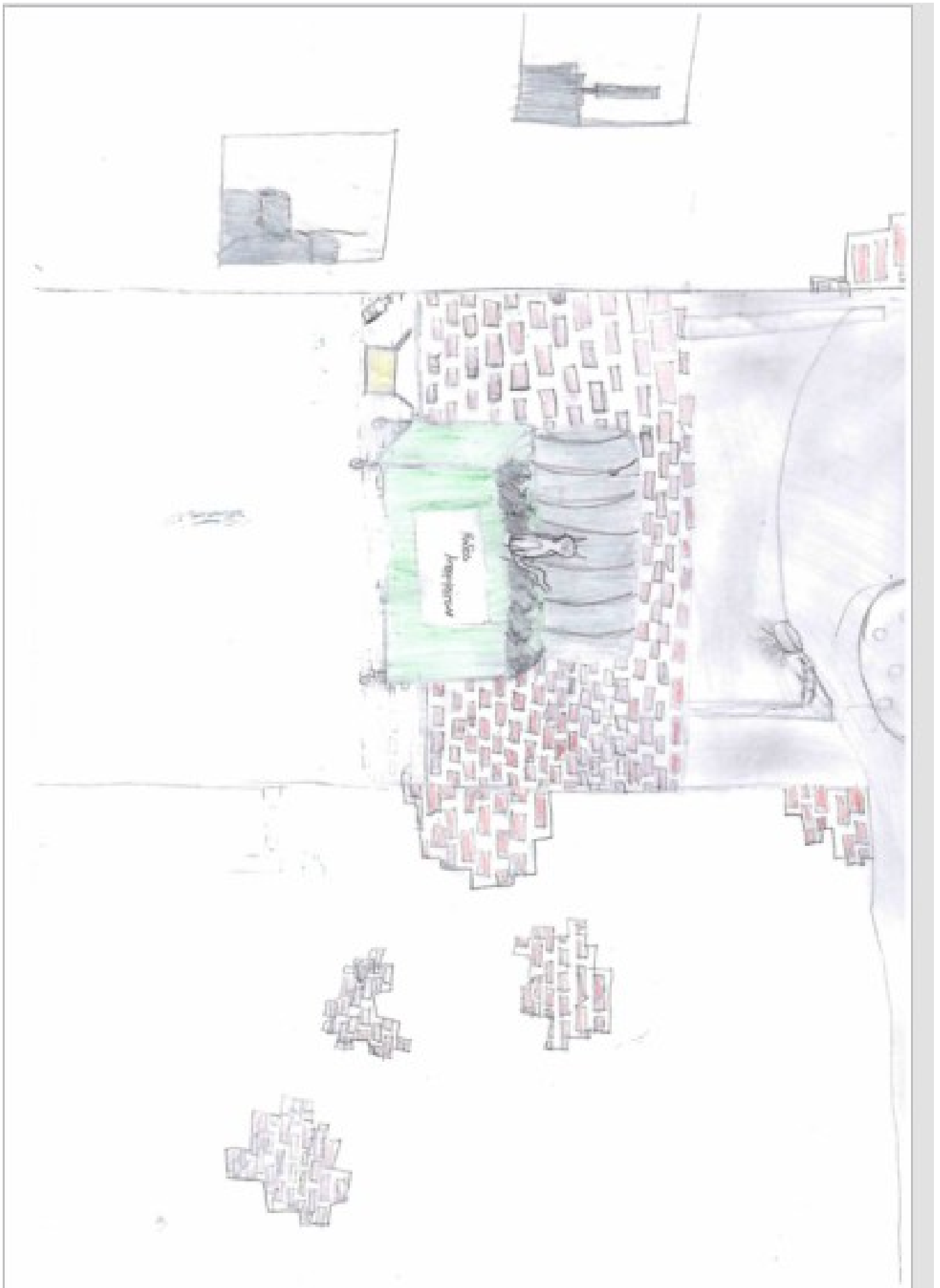
Οι άνθρωποι του σχολείου αποφάσισαν να την υιοθετήσουν και να γίνει επίσημα η καλύτερη μαθήτριά...απέκτησε βιβλιάριο με το όνομα της...εμβολιάστηκε και έγινε μόνιμος κάτοικος του σχολείου...τα άλλα γατιά την ζήλευαν και έτρωγαν κρυφά το φαγητό της...η Ευτέρπη όμως δεν τους κάκιωνε...τις άφηνε...

Ένα βράδυ όμως μια κακιά μάγισσα...που είχε τη μορφή γάτας, πλησίασε την Ευτέρπη την ώρα που κοιμόταν...η καημενούλα αθώα γατούλα δεν κατάλαβε το κακό που θα την έβρισκε σε λίγο...η κακιά μάγισσα της έκανε μάγια!!! Της έκλεψε τη φωνή...η Ευτέρπη ξύπνησε το πρωί και δεν μπορούσε να νιαουρίσει και να γουργουρίσει στους φίλους της...Όλοι αναρωτιόνταν τι έγινε...τι είχε το αγαπημένο τους γατάκι...η δασκάλα που την είχε φιλοξενήσει όταν ήταν άρρωστη...την πήγε πάλι στο κτηνίατρο αλλά και ο γιατρός δεν μπορούσε να καταλάβει τι είχε συμβεί...όλες οι εξετάσεις ήταν τέλειες...οι ακτινογραφίες δεν έδειξαν τίποτα...ο υπέρηχος πεντακάθαρος!!!!

Η Ευτέρπη ήταν μια άφωνη...θλιμμένη γατούλα...που πλέον κουβαλούσε το ξόρκι μιας κακιάς μάγισσας που ζήλεψε την τύχη της...δεν γινόταν πλέον να μείνει έξω χωρίς φωνή...χωρίς να μπορεί να επικοινωνήσει με κανέναν...Έτσι η δασκάλα την πήρε πάλι στο διαμέρισμα...και ζούσαν όμορφα με την οικογένεια της...όλοι ζούσαν όμορφα ..αλλά η Ευτέρπη δεν ήταν ευτυχισμένη...δεν ήθελε να ζει έτσι...η δασκάλα προσπαθούσε να την φροντίζει και να της μιλάει...η γατούλα την κοιτούσε με παράπονο και θλίψη...

Το καλοκαίρι είχε φτάσει...η ζέστη είχε τυλίξει την μικρή πόλη...στην καρδιά της Ευτέρπης όμως υπήρχε παγωνιά...μαυρίλα και καταχνιά ... Ένα πρωινό που όλη η οικογένεια αποφάσισε να ετοιμαστεί για την παραλία, η γατούλα κατάφερε να τρυπώσει μέσα στην τσάντα με τα παιχνίδια και τις πετσέτες και όταν έφτασαν, η Ευτέρπη βγήκε και χάθηκε χωρίς να την καταλάβει κανένας...

Η οικογένεια επέστρεψε στο διαμέρισμα...δεν είδαν τη γατούλα τους να περιμένει δίπλα στην πόρτα όπως έκανε συνήθως...έψαξαν σε όλο το σπίτι...ντουλάπες, συρτάρια, βιβλιοθήκες...ρώτησαν την διπλανή τους που είχε κι αυτή δύο γατούλες (την Πιτσιλώ και την Κάρβουνο) και η Ευτέρπη πήγαινε και καθόταν στο μπαλκόνι τους και τις κοιτούσε αμίλητη και παραπονεμένη...δεν την είχε δει κανένας...

Βγήκαν πάλι να την ψάξουν, πήγαν στο σχολείο, στη γειτονιά, κόλλησαν αφίσες ρώτησαν όλους τους γείτονες ...κανένας δεν την είχε δει...Τα σχολεία είχαν πλέον κλείσει για διακοπές και η γατούλα δεν υπήρχε περίπτωση να βρει καταφύγιο εκεί...Μέχρι και με τις αδέσποτες γατούλες έπιασε κουβέντα η δασκάλα και τους ζήτησε να βρουν την Ευτέρπη...όμως οι προσπάθειες δεν είχαν αποτέλεσμα...

Όσο λοιπόν η μικρή πόλη είχε ξεσηκωθεί και αναζητούσαν όλοι την Ευτέρπη εκείνη τριγυρούσε στην παραλία και στα γύρω μέρη...εκεί την εντόπισε ένας κάτοικος της περιοχής...αποφάσισε να την μαζέψει και να την βάλει στην αυλή του, να της δίνει φαγητό και νερό...με αντάλλαγμα αυτή να κυνηγάει φίδια, ποντίκια και ζώφια...

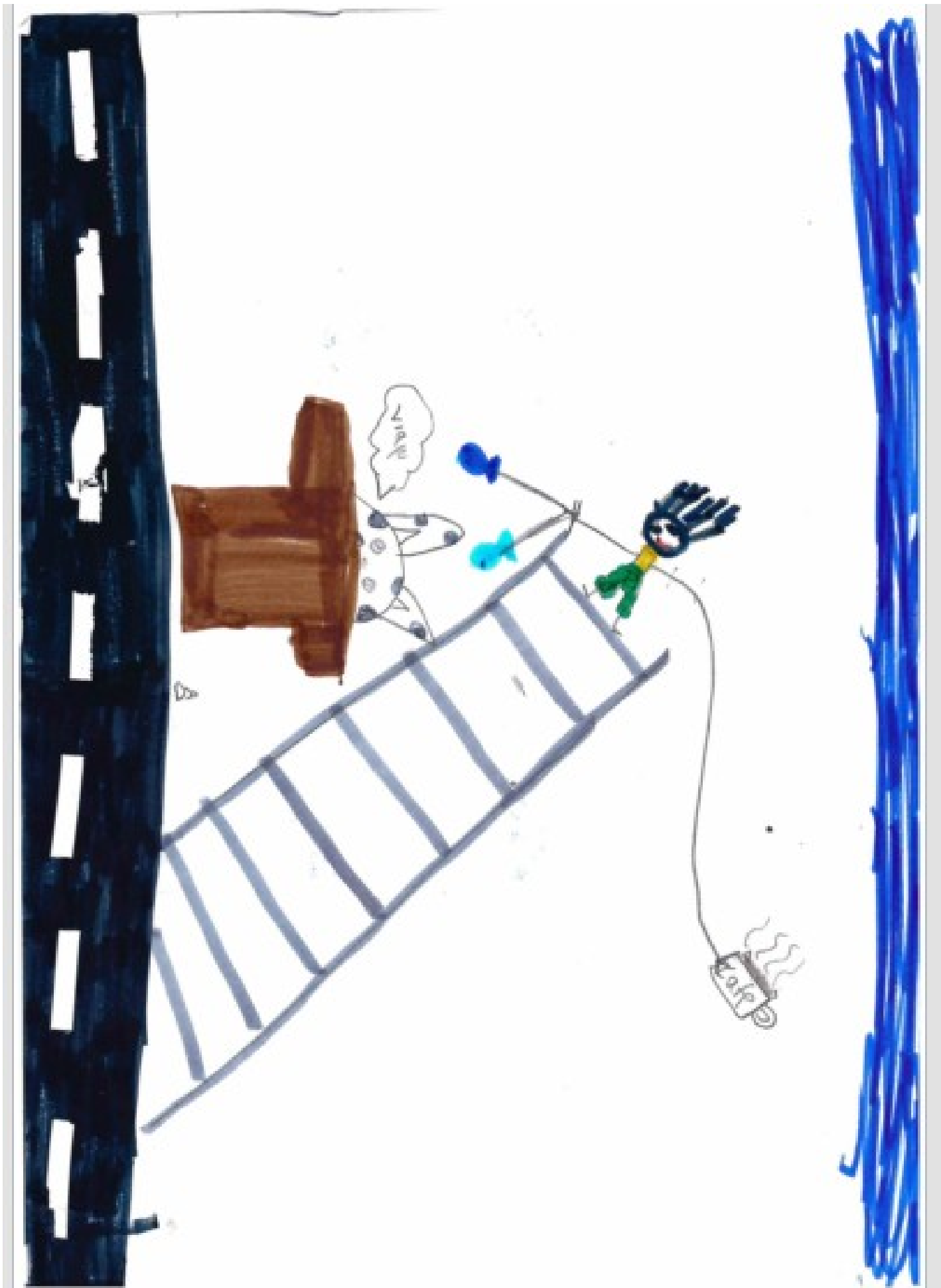
Το φαγητό ήταν λίγο ώστε η γατούλα να πεινάει και να κυνηγάει...όμως η Ευτέρπη δεν έπιανε τίποτα...άφηνε τα ζώφια και τα ποντίκια να περνούν δίπλα της και τους ζητούσε με νοήματα να την βοηθήσουν να βρει την φωνή της...να λυθούν τα ξόρκια...Κανένας όμως δεν μπόρεσε να την βοηθήσει...πολλοί δεν καταλάβαιναν τι ήθελε...τα ποντικάκια δε ..την έτρεμαν και μόνο στην όψη της έφευγαν μακριά!!!

Μια νύχτα η Ευτέρπη αποφάσισε να φύγει...δεν άντεχε άλλο τη φυλακή της αυλής, την κακοποίηση και την πείνα...έσκαψε κάτω από την περίφραξη ένα μικρό τούνελ και κατάφερε να βγει έξω από τον ψηλό πέτρινο φράχτη της αυλής!!!

Η μέρα είχε ξημερώσει...ηλιόλουστη, καλοκαιρινή και ζεστή...η γατούλα περιφερόταν στο παραλιακό μέρος...περνούσε ο καιρός...έτρωγε από τους κάδους ότι έβρισκε και ότι της φαινόταν νόστιμο και ακίνδυνο...Ήταν αρκετά χιλιόμετρα μακριά απ το σχολείο και το διαμέρισμα της δασκάλας για να μπορεί να γυρίσει πίσω...από τη μια σκεφτόταν με νοσταλγία την παλιά της ζωή στη μικρή πόλη...απ την άλλη όμως στεναχωριόταν που δεν είχε πλέον φωνή...και στην μικρή πόλη μέσα στο διαμέρισμα δεν μπορούσε να βρει λύση στο πρόβλημα της...

Μια φεγγαρόλουστη νύχτα περνώντας δίπλα από ένα κάδο και αποφασισμένη να περάσει εκεί κοντά τη βραδιά, είδε πεταμένη μια σακούλα...που μύριζε ψαρίλα από πολλά μέτρα μακριά...“Έκανα την τύχη μου!!!” σκέφτηκε “Θα φάω σαν βασίλισσα”...ξεκίνησε λοιπόν να ψαχουλεύει με τη μουσούδα της τη σακούλα...Ξαφνικά...άκουσε μια λεπτή φωνούλα: “Μη με φάς σε παρακαλώ”...“Ορίστε??” σκέφτηκε η Ευτέρπη...

Κοίταξε γύρω της για να καταλάβει ποιος της μίλησε...δεν είδε κάτι...“Η ιδέα μου θα είναι” σκέφτηκε...έχωσε πάλι τη μουσούδα της στη σακούλα και συνέχισε το ψάξιμο...“εεεε...ψιψίνα με ακούς?? Μη με φας...βοήθησε με...σε παρακαλώ...και θα σου δώσω ότι επιθυμείς...” Η Ευτέρπη τίναξε τη μουσούδα της...και πετάχτηκε η σακούλα στον αέρα μαζί με όλα τα ψάρια που υπήρχαν μέσα!!!

Κοιτάζοντας τα σκορπισμένα ψάρια...είδε να κουνιέται και να μιλάει ένα μπλε ψάρι!!! Η Ευτέρπη έπαθε σοκ!!! Δεν ήξερε τι να κάνει...έκανε μερικά βήματα πίσω για να συνέλθει και να σιγουρευτεί ότι δεν βλέπει όνειρο...κι όμως το μπλε ψάρι...ξαναμίλησε: "εεεiiii...εσύ...αμίλητη γατούλα...ξέρω τι σου συμβαίνει...η κακιά μάγισσα Γατουτέρας άκουσε τις προσκλήσεις των γατιών που σε ζήλευαν και σου έκανε μάγια να χάσεις τη φωνή σου...εγώ είμαι η καλή νεράιδα Πατεδούλα...βοηθούσα τις αδέσποτες γατούλες να βρουν σπιτάκι και αγάπη...αλλά η κακιά μάγισσα με έκανε μπλε ψάρι, με πέταξε στη θάλασσα μέχρι που με ψάρεψε ένας ψαράς...επειδή όμως δεν τρώγομαι από τους ανθρώπους βρέθηκα εδώ πεταμένη στα σκουπίδια μαζί με άλλα ψάρια...Βοήθησε με..πάρε με χωρίς να με τραυματίσεις στην αγκαλιά σου, πήγαινε με στην παραλία, κάτω από το φως της πανσελήνου"

Η Ευτέρπη έκανε ότι της είπε το μπλε ψάρι...μόλις το φως της πανσελήνου το έλουσε.. αυτό μεταμορφώθηκε σε μια πανέμορφη γατονεράιδα...Η καλή νεράιδα των γατιών...Πατεδούλα...άγγιξε με το ραβδί της την Ευτέρπη...αμέσως εκείνη νιαούρισε από χαρά!!!!Η καλή νεράιδα έλυσε τα μάγια!!! Όμως δεν έκανε μόνο αυτό για την καλή γατούλα...φρόντισε να της δείξει το δρόμο...ρίχνοντας το φως του φεγγαριού σε όλη τη διαδρομή για να γυρίσει πίσω στην μικρή πόλη...

Οι εκπλήξεις όμως για την γατούλα μας δεν σταμάτησαν εδώ...η δασκάλα, που ποτέ δεν είχε πάψει να σκέφτεται και να ψάχνει την αγαπημένη της Ευτέρπη, είχε κερδίσει χρήματα στο λαχείο και είχε αγοράσει ένα μεγάλο σπίτι κοντά στο σχολείο, με κήπο και πολλά λουλούδια και δέντρα...

Η Ευτέρπη είχε καινούριο μεγάλο σπίτι, χώρους για να παίζει, οικογένεια να την αγαπά...και ελευθερία να πηγαίνει βόλτα στο αγαπημένο της σχολείο...όπου όλα ξεκίνησαν από κει...Πλέον δεν θα μπορούσε να χαθεί γιατί είχε τσιπάκι και ειδικό λουράκι με τα στοιχεία της αγαπημένης της "μαμάς"...το καλό είχε νικήσει το κακό...η τύχη ήταν με το μέρος όσων βοηθούν τα αδέσποτα...και έζησαν αυτοί καλά κι εμείς...καλύτερα!!!!

Ε.Υτ&ρππ

Επίλογος και ευχαριστίες :

Το συγκεκριμένο παραμύθι βασίστηκε στην πραγματική ιστορία της αδέσποτης γατούλας που ήρθε στο σχολείο μας, στις αρχές του 2022. Η γατούλα στείρωθηκε και υιοθετήθηκε από το 14^ο δημοτικό σχολείο Κερατσινίου με πρόγραμμα του δήμου Κερατσινίου Δραπετσώνας. Τα αρχικά γεγονότα του παραμυθιού είναι περιγραφή της ζωής της Ευτέρπης.

Τα παιδιά του Ε1 εμπνεύστηκαν από την αληθινή ιστορία της Ευτέρπης και όταν ενημερώθηκαν από την εκπαιδευτικό Πληροφορικής Ανδρονίκη Τρουλάκη για το θέμα του διαγωνισμού παραμυθιού αποφάσισαν να συνεργαστούν, να αφιερώσουν διδακτικές ώρες από τα εργαστήρια δεξιοτήτων και το μάθημα ΤΠΕ ώστε να γράψουν το παραμύθι.

Ευχαριστούμε την εκπαιδευτικό της τάξης κυρία Θάλεια Τριανταφύλλου και τον διευθυντή του σχολείου κύριο Ιωάννη Καφούρο για την συμπόρευσή τους στην προσπάθεια των παιδιών και της εκπαιδευτικού πληροφορικής προκειμένου να συμμετέχουμε στο διαγωνισμό.

Οι μαθητές του Ε1:

Φωτεινή Αθανασιάδη
Ανάργυρος Γριτσίπης
Ελευθέριος- Χριστόφορος Δασκαλάκης
Αναστασία Δέδε
Ευφροσύνη- Ελισάβετ Δριτσάκου
Έντουαρτ Ελεζί
Ραφαέλα Καρασαββίδου
Αικατερίνη- Μαρία Καρυδά
Κώνσταντίνος- Νεκτάριος Καρυδάς
Μαργαρίτα- Αθηνά Κίτου
Κοκαρίδα Αθηνά
Άννα Κορδούλη
Γεώργιος Λάβδας
Παναγιώτης- Άγγελος Νάσιος
Φώτιος Πανταζόπουλος
Θεόδωρος Παντελάκης

Η εκπαιδευτικός:

Ανδρονίκη Τρουλάκη (ΠΕ86)